

enten ved Bessatningen eller paa hvilken-
 helst anden Maade man vil, og man skal
 lade det gaa fra den Høieste til den Laveste,
 men lad os ikke staa her og give Unvisning
 paa, at Samfundet skal tro, at den alminde-
 lige Mand i den lavere Middestand er sær-
 lig fordrucken, for det er ikke Tilfældet. Vil
 man have Noget ud af denne Sag, skal man
 gaa den af mig anviste Vej og lade Alle
 føle de Forholdsregler, vi agte at træffe.
 Jeg ser ikke, hvorfor ikke Rom og Kognat,
 for ikke at tale om Vin og disse destillerede
 Drikke, skulle medtages. Naar jeg drikker
 Noget, og jeg drikker ogsaa af den Slags
 Ting, saa tager jeg ikke Rom eller Kognat,
 men jeg drikker Brændevin, og det er maaste
 derfor, at jeg har nogen Fortjærlighed for
 denne Drik, og jeg indser ikke, hvad der skulde
 bevæge os til snarere at hævne Ryddelsen
 af Brændevin end Ryddelsen af disse destil-
 lerede Sager. Jeg tror nemlig, at siden
 Brændevinen er blevet befriet for Jule-
 len, er det en langt sundere Drik end alle
 de destillerede Sager, hvad enten de nu kal-
 des Vin eller hvadsomhelst Andet. Det er
 dem, der ere fordærvelige for Sundheden,
 thi om dem veed Vi ikke, hvad det er, vi
 proppe i os, og hvad de ere lavede sammen
 af; vi vide kun, at vi maa betale dem med
 høi Pris. Brændevin er nu en Gang den
 nationale Drik, og det er en Kjendsgjerning,
 at det store Flertal af Befolkningen nødigt
 vil sævne at faae sin Snaps til Brødet. Det
 veed det ærede Medlem godt, selv om han
 ikke nyder Brændevin, og jeg tror ikke, at
 det ærede Medlem nyder Spiritus, men een
 Svale gjør ingen Sommer, og sikkert er det,
 at det store Tal af Befolkningen drikker, og
 de, der ikke have Raad til at drikke
 Vin, drikke Brændevin. Derfor er jeg,
 naar der er Tale om at tage Sigte paa ved
 Bessatning at indskrænke Drikkeriet, paa min
 Post imod at gaa ensidig frem. Jeg har
 været med til i mange Aar, naar den Slags
 Sager have været oppe, og der har været
 ført Diskussion om dette Spørgsmaal, at
 indtage dette Standpunkt, og jeg kan ikke
 unblade at anføre, hvad en Gang i sin Tid,
 da Monrad tog fat paa Sagen og fortalte
 os, hvor ondt det gjorde ham at se en for-
 drucken Sjover ligge i Kendeftenen. Hans
 Mathias Petersen svarede Monrad. Han
 reiste sig da og anbefalede Monrad, hver
 Gang han saae en Sjover ligge drukken i
 Kendeftenen, at gaa hen og figge ind i Vin-
 hufene, saa var han overbevist om, at han
 vilde finde der ligesaa mange pOet. Vinvin
 som han vilde finde Brændevinsvin i Kende-
 ftenen. Forskjellen var kun, at Vinvinet
 havde Raad til at lade sin Bjørn kjøre i en

Bogn, men det havde Brændevinsvinet ikke.
 Dette Svar staar bestandig for mig, naar
 dette Spørgsmaal er paa Bane; thi jeg
 deler fuldstændig Hans Mathias Petersens
 Mening i saa Henseende. Og det er jo
 saa, at endnu har Samfundet ikke forbedret
 sig i denne Retning, hverken i de høiere eller
 lavere Samfundslag (Modsigelse). Nei ikke
 i Retning af Formindstelse af Ryddelsen af
 spirituøse Drikke, Statistiken viser, at det
 gaar stadig opad. Jeg giver derfor over-
 hovedet ikke ret Meget for en saadan Art
 af Modvirkning mod denne Slags Ting.
 Lad Forholdene udvikle sig af sig selv; kom-
 mer det til et Hødepunkt, hvad vel ikke kan
 negtes, at Drikkeriet til en vis Grad har
 naaet nu, saa maa vi se at faae det standstet
 paa anden Maade. Vi have jo set, at Af-
 holdslagen har gjort ikke ubetydelige Frem-
 skridt Aar for Aar. Jeg anser det for meget
 mere sandsynligt, at denne Bevægelse kan
 ved sin Maade at tage Sagen paa for en
 stor Del hindre Drikkeriet, og jeg indrømmer
 villig, at der er Folk, der ligesom ere blevne
 frelst fra Undergang ved den Anledning,
 der er bleven givet dem til at melde sig ind
 i Totalafholdelsesforeninger, og jeg siger der-
 for, lad dette brede sig, og lad det komme
 til Alles Kundskab ved Samtaler mellem
 Mand og Mand og mellem Mand og
 Kvinde og Kvinde og Kvinde, saa skulle De
 se, at det er meget bedre end alle de Kun-
 ster, som man kunde finde paa at lave i de
 lovgivende Forsamlinger. De skulle se, at
 hver Gang man indlader sig paa denne Sag
 her, er der Mogle, som ville drage Fordel
 deraf paa Andres Bekostning, og det er for
 min Del Grunden til, at jeg har villet for-
 jøge paa til en vis Grad at sætte lidt
 Stopper til Begeistringen, som jeg synes er
 temmelig høit oppe i en vis Retning. Det
 var det, jeg har havt at udtale i denne
 Sag.

Sjungeren: Jeg kunde for Næsten
 have begyndt sidste Gang, jeg havde Ordet,
 ligesom det ærede Medlem for Aalborg
 Amts 2den Valgfreds (Plesner), og sige, at
 jeg er i det Tilfælde, at jeg ikke har nydt
 Spiritus, det vil sige Brændevin, endnu i
 mit Liv. Naar det ærede Medlem, der nu
 talte, mente, at jeg skulde have taget Sigte
 paa en bestemt Klasse af Befolkningen, som
 der her kun skulde være Tale om at ramme,
 saa er dette ikke Tilfældet. Det Forslag,
 som jeg var med til at indbringe her i
 Thinget for en 3—4 Aar siden, gjaldt netop
 ikke Brændevin alene, men det gjaldt baade
 Spiritus, Vin og bairisk Ol, saa det ærede
 Medlem har ikke Ret til at bebreide mig, at